

er beslægtede opgaver. Det synes dog naturligt, når der er indhentet tilstrækkelige erfaringer om omfanget af arbejdsopgaverne for de to korps under den nye forsvarsordning, at optage spørgsmålet om en sammendragning til overvejelse.

Det har indenfor kommissionen været drøftet, hvilke af de omhandlede virksomheder der på finansloven og statsregnskabet bør opføres på § 2, og hvilke der bør optages på den fremtidige paragraf for forsvarsministeriet. For tiden er orlogsværftet, hærens krudtværk og den militære klædefabrik optaget på § 2, medens de øvrige er placeret på § 22 (krigsministeriet) eller § 23 (marineministeriet). Da der ikke efter forslaget sker nogen ændring i de 3 forannævnte institutioners karakter, idet de bl. a. fortsat må antages at skulle løse produktionsmæssige opgaver af ikke militær art, synes det rigtigst, at disse fortsat placeres på § 2. Om andre af de i dette afsnit omhandlede institutioner bør overflyttes til denne paragraf, må afhænge af, om disse virksomheder fremtidig udelukkende eller i hvert fald ganske overvejende skal arbejde på løsning af opgaver, der overdrages dem af værnene (eller af militære myndigheder på værnenes vegne). I så fald ses der ikke nogen reel begrundelse for at udskille dem budget- og regnskabsmæssigt fra en kontering på forsvarsministeriets paragraf. Iøvrigt betyder placeringen udenfor § 2 ikke, at de pågældende virksomheder bør underkastes en mindre effektiv kontrol med hensyn til deres driftsøkonomiske dispositioner end den for § 2-virksomhederne etablerede. Spørgsmålet om den budgetmæssige placering ses derfor ikke at være af indgribende betydning. Det bemærkes iøvrigt, at det for kommissionen er oplyst, at spørgsmålet om eventuelle ændringer i den nugældende opstilling af statsbudgettet er optaget til undersøgelse og overvejelse i et af forvaltningskommissionen nedsat udvalg, og at det også af den grund synes rimeligt ikke på nærværende tidspunkt at tage endelig stilling til, om andre end de nu til § 2 henførte militære fabriksvirksomheder bør henføres til denne paragraf.

I departemental henseende foreslås krigsmaterielforvaltningen henført til centralstyrelsens 4. kontor, intendanturen for beklædning, inventar og forbrugsgods til 5. kontor og fabriksvirksomhederne til 9. kontor (økonomikontoret) i den udstrækning, sagerne ikke efter deres særlige karakter (specielt juridiske spørgsmål, lønningsforhold o. s. v.) skal behandles af andre kontorer.

Kommissionen er klar over, at de foreslåede organisationsmæssige ændringer, derunder sammendragningen af virksomheder, der nu sorterer under forskellige myndigheder, nødvendiggør en indgående behandling af en række enkeltspørgsmål. Kommissionen har endnu kun beskæftiget sig med de organisatoriske principper og hovedlinier.

Et mindretal (*N. K. Nielsen*) indtager vedrørende foranstående afsnit C. Forsvarets fabriksvirksomheder, værksteder m. m. det standpunkt, at orlogsværftet, hærens våbenarsenal og hærens ammunitionsarsenal samt søartilleriets værksteder, søminevæsenets værksteder, flyvertroppernes værksteder og uniformsfabrikken (under den nuværende materielintendantur) hører til de producerende virksomheder, hvorved forstås sådanne, som i overvejende grad fabrikerer eller reparerer krigs- og udrustningsmateriel på foranledning af de anskaffende myndigheder indenfor forsvaret. Alle disse virksomheder har en række fælles grundtræk, idet de på ensartet måde er knyttet til forsvaret som integrerende og uundværlige dele af dette, og idet de — fraset ammunitionsarsenalet og uniformsfabrikken — i overvejende grad er reparationsvirksomheder, ligesom de alle anvender civil arbejdskraft og har opgaver af militær art og funktioner af ensartet civil karakter.

Mindretallet kan derfor ikke tiltræde, at disse virksomheder, således som underbilag 3 viser, stilles organisatorisk vidt forskelligt ved, at nogle er udskilt fra og andre henlagt under materielforvaltningerne, hvorfor det foreslås, at de organisatorisk stilles ens.